

Størsti glottin í dystinum mikukvøldið var heilt víst at siggja Gunnar Nielsen í superformi, men eisini at siggja, at hansara stórbjargingar lyftu verjuspælið munandi upp, so betur bar til at tippa holini, og tað viðhvørt longu á miðjuni.

Vantandi evnini til at halda upp á bóltin, tá hann var á føroyskum fótum, tí ferð eftir ferð bleiv bólturin søplaður óneyðugt burtur, heldur enn at verða spældur runt innanhýsis. Onkra løtu hekk saman, men sum heild ikki nóg nóg.

TVEIR TÆTTAR DYSTIR Dysturin ímóti Íslandi var fyrri-reiking til næstu avbjóðingarnar í HM-undankappingini, sum eru tveir tættir dystir: Fyrst fríggjadagin 6. september á útivølli ímóti Kasakstan og síðani týsdagin 10. september á heimavølli ímóti Týsklandi.

Myndir: Álvur Haraldsen

G. Gunnleifsson

Kári Árnason Sölvi Geir Ottesen
(Ragnar Sigurdsson, 46.)

Hallgrímur Jónsson Kristinn Jónsson
(Jóhann Laxdal, 46.) (Ari F. Skúlason, 46.)

Helgi V. Danielsson Emil Hallfreðsson
(Ó. Skúlason, 76.) (E. Guðjohnsen, 46.)

Birkir Bjarnason Jóhann B. Guðmundsson

A. Finnbogason Kolbeinn Sigþórsson
(Arnór Smárason, 66.)

Landsliðsvenjari: Lars Lagerbäck

Gunnar Nielsen

Atli Gregersen Rógvi Baldvinsson

Jónas Þór Næs Viljormur Davidsen

Fróði Benjaminsen Heini Vatnsdal
(Karl Løkin, 86.)

Christian R. Mouritsen Hallur Hansson
(Leif Niclasen, 83.)

Jóan Símun Edmundsson
(Pól Jóhannus Justinussen, 68.)

Arnbjørn T. Hansen
(Páll Klettskard, 68.)

Landsliðsvenjari: Lars Olsen

Ísland - Føroyar 1-0 (0-0)
1-0: Kolbeinn Sigþórsson, 65.
Dómari: Tore Hansen, Norra Laugardalsvøllurin, 14. august 2013

Hesin sami Kolbeinn Sigþórsson hevði eisini ein annan stóran kjans ímóti endanum á dystinum, sum kundi lukkað dystin, eftir at Pól Jóhannus Justinussen í næstsíðsta minutti kundi verið nær við at javnað, um ikki Ragnar Sigurdsson tveitti seg fyri í evstu løtu, so einki kom burtúr.

Hagtøl vinna einki

Um hugsað verður um hagtølini, var einki at siga til, at Ísland vann dystin, tí tilsamans høvdu íslendingar 17 royndir á føroyska málið – sjeyp upp á mál og 10 uttanfyri

– umframt at Jóhann Berg Guðmundsson heilar 12 ferðir fór út til hornaflaggið at sparka.

Men at hagtøl vinna ongan dyst, máttu íslendingar sanna, og hóast onkrir av teimum eftir dystin kanska tóku munnin í so fullan, tá teir tosaðu um, at teir áttu at havt vunnið við sjeyp málum, var tað onkursvegna løgið, at teir bara skuldu vinna við tí eina málinum.

Spurningurin er so haraftrat, um tað málið nakrantíð skuldi verið viðurkent, og føroysku spælararnir mótmæltu so hjartaliga, tí teir hildu mannin, ið varð skrivaður fyri málið, brúka hondina til hjálpar.

Stóra stjørnan, Eiður Smári Guðjohnsen, ið áskoðararnir dáma sera væl, kom inn eftir steðgin og setti veruliga lív í íslenska spælið, tá ein løta var farin, har Føroyar kanska høvdu sítt besta spæl.

Men 20 minuttir inn í seinna hálvleik var tað júst

Eiður Smári, sum úr høgru síðu spældi bóltin innfyri, so Birkir Bjarnason kundi smekka til. Tað skotið hildu føroyingarnir, at Gunnar lættliga hevði tikið, men inni fyri málinum – og eisini mistonkiliga nær rangstøðu – stóð altso Kolbeinn Sigþórsson, so bólturin kom í hondina á honum, broytti kós og fór í málið.

Ísland hendavegin

Og soleiðis endaði tað altso við, at Ísland vann landsdyst nummar 25 ímóti Føroyum, og hóast sigurin bleiv tunnur við bara hesum eina málinum, var hann heilt avgjört uppiborin.

Føroyska liðið megnaði ikki at spæla seg til nóg ítøkiligar málmøguleikar, og hóast onkrar royndir vórðu gjørdar at koma í góðar støður, var tað ov lætt hjá íslendingunum at lesa, so teir fingur forðað fyri.

Hinvegin var verjukenda spælið hjá Føroyum so avgjört á góðari leið, tí annars

hevði tapið sjálvandi verið væl størri. Verjuspælið byrjaði langt frammi á vøllinum, har spælararnir av øllum alvi ígjøgnum dystin royndu at arbeiða fyri at betra um, hvussu teir vóru skipaðir.

Og í aftastu ketuni leikaði mangan hart á, tí av íslendsku royndunum vóru ikki so nógvar úr stórari frá-

støðu, men oftast eftir álop og innlegg, ið lögdu upp til, at okkurt skuldi henda inni fyri málinum.

Hóast dysturin vísti, at íslenska liðið ikki av ongum liggur triðfremst í sínum bólk í HM-undankappingini, og eisini greitt hevði munin mikukvøldið, verður standandi í tølunum, at Ísland

vann 1-0 og ikki næstan so og so nógv...

Nú er so bara eftir at ynskja, at íslendingar skjótt koma hendavegin at spæla, tí síðstu dystirnir hava verið í Íslandi. Vit kundu trongt til ein góðan heimadyst ímóti íslendingum, nú so langt er síðani seinast!

hilmarmarjan@socialurin.fo

Lars Olsen:

EG ENDURTAKI MEG SJÁLVAN

Føroyski landsliðsvenjarin, Lars Olsen, kennir tað eins og hann má endurtaka seg sjálfvan eftir hvønn dyst.

– Nú fari eg at endurtaka meg sjálfvan og siga, at hetta er harmiligt. Frá mínum sjónarhorni vil eg siga, at vit í fyrra hálvleiki standa væl á vøllinum og eru væl skipaðir, og hetta hóast nógvar útskiptingar á lið-

num – tað vitnar um, at vit kenna háttin vit skulu verja upp á. Hinvegin hava vit nøkur ting at betra um, og tað er tá ið vit sjálfir hava bóltin, sigur Lars Olsen, og visir á, at tað mugu teir gera tá ið tíð verður til tess. Hesaferð høvdu teir ovmikið at hugsa um við at spæla fimm nýggjar mans á liðið.

Hann metir, at tað eisini verður trupult at betra um henda partin av spælinum næstu tíðina. Orsökkin: tíðarneyð.

– Nú skulu vit á eina langa ferð til Kasakstan og so heim aftur til Føroya at mæta Týsklandi. So eg má siga, at tað er tíðin, sum manglar, sigur Lars Olsen, landsliðsvenjari.